

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Въ періода на възражданъето на младата наша книжнина, ный гледамы между другыѣ книги (повече учебницы) и нѣколко учебника по отечественната Исторія. Първый отъ тѣзи учебницы є: «Исторія славяно-болгарскаго народа изъ Рапча и проч. отъ А. Н. у Будау 1801 год.» ; сжщійтъ преведенъ са напечата въ Букурещъ 1844 год. Сетнѣ дохождатъ:

а.) Царственникъ или *Исторія болгарская*, у Будиму 1844, която безыменний съчинитель (*) казва, че є събрана ужъ изъ *Мавробира Латинскаго, Баронія, Іоанна, Зонарія, Буфіера Французскаго, Теофана Грека, Светаго Евтимія Терновскаго, Св. Димитрія Ростовскаго и другихъ мѣтописцевъ*; а ный положително знаймы, коего и други подтвърдѣватъ, че тѣзи исторія є съчиненіе или изводъ отъ съчиненіето на Отца Паисія. (**) —

(*) Отъ други книги на Свѣщовскыя учитель Хр. Павловичъ Дупничанинъ, познава са че и тѣзи книга є негова.

(**) „Отецъ Паисій, неговото време, неговата исторія и ученицѣтъ му“ въ Періодическото списаніе на Българ. Книжовно Дружество, Браза 1871 год. книж. IV, стр. 4—16, подписанъ М. Дриновъ. И пакъ въ критиката на книж. V и VI, стр. 324—333.